frá 9. júlí 1901, er Halldóra var tekin til sveitar, til 6. apríl 1902, er þjer álítið, að vist hennar hjá Jósías Fr. Bjarnasyni á Haga hafi verið á enda, því að stúlkan var tekin frá heimili hans 9. júlí 1901, og frá þeim tíma má telja að hún hafi notið sjerstaklegrar aðhjúkrunar, en enginn húsbóndi gæti skyldast til að borga fæðispeninga með hjúi sínu veiku, sem yrði tekið úr heimili hans til sjerstaklegrar hjúkrunar og aðgæzlu annarsstaðar. Þar sem þjer getið þess, að þess hafi eigi verið gætt, sem fyrirmælt sje í 26. gr. fyrnefndrar tilskipunar, að því leyti, sem húsbóndi Halldóru hafi eigi beðið hreppsnefndina, að endurgjalda þann kostnað, sem leiddi af sjerstaklegri aðhjúkrun, þá hefur þetta vitanlega legið í beiðni hans um, að Halldóra yrði tekin til sveitarframfærslu. Yfirleitt liggja þar að auki alls eigi greinilegar upplýsingar fyrir um vistarráð Halldóru hjá Jósías Fr. Bjarnasyni, sem er dáinn; sjerstaklega er óvissa um skildagann, sem átti að vera einhverntíma á einmánuði og sem miðaður hefur verið við 6. apríl, og um kaup Halldóru er ekkert upplýst. Þar sem þjer einnig álítið, að draga eigi frá kröfunni fæðispeninga eða matarverð fyrir tímann frá 6. apríl 1902 til 20. maí 1902 vegna þess að Halldóra, eptir staðhæfingu hreppsnefndarinnar í Miklaholtshreppi, hafi þá verið heilbrigð og unnið fyrir fæði, þá liggur alls eigi fyrir nein sönnun fyrir því; hún hefur þann tíma verið á vegum sveitarinnar, enda eru lítil líkindi til þess að hún hafi verið vinnufær uppúr langvinnri brjálsemi, en Miklaholtshreppur hefði að líkindum komizt hjá að greiða þessa upphæð, hefði nefndin þar eigi dregið málið um skör fram. **39** 3. marz

Jeg get heldur eigi álitið, að meðgjöfin með Halldóru hafi verið of há, og að ástæða sje til þess að færa hana niður, en eptir því, sem ástandi hennar er lýst í brèfi hreppsnefndaroddvitans í Barðastrandarhreppi, sjera Bjarna prófasts Símonarsonar á Brjánslæk, dags. 27. febr. 1902, hlýtur hún á stundum að hafa verið mjög erfiður ómagi, enda segir sýslumaður um hana, að hún hafi verið trylltur og æðisgenginn vitfirringur; að því leyti er snertir það atriði, að læknir hafi eigi verið sóttur til hennar, heldur aðeins álits læknis verið leitað um hana, þá verð jeg að álíta, að hjer var enginn efi fyrir höndum um brjálsemi stúlkunnar, sem hverjum manni var augljós og það hefði verið alveg þýðingarlaust að láta lækni sjá hana, en engin tök voru á því að hafa hana undir stöðugu eptirliti læknis.

Jeg verð þannig að álíta, að framlag Barðastrandarhrepps með stúlkunni Halldóru Stefaníu Guðmundsdóttur sje löglegur og hæfilega veittur fátækrastyrkur, og er hjermeð ákveðið, að Miklaholtshreppur skuli endurgjalda fyrnefndum hreppi 243 kr. 4 aura.

Jafnframt því þjenustusamlega að tjá yður þetta, yður til leiðbeiningar og birtingar fyrir hreppsnefndinni í Miklaholtshreppi, skal jeg mælast til þess, að þjer vilduð annast um, að hún greiði sem fyrst nefnda upphæð.

Brjef stjórnarràðsins *til sýslumannsins í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu* **um endurgjald á veittum sveitarstyrk.** **40** 8. marz

Sýslumaðurinn í Dalasýslu hefur skotið til stjórnarráðsins ágreiningi milli yðar, herra sýslumaður, og hans um kröfu Haukadalshrepps á hendur Neshreppi

40 innan Ennis til endurgjalds á fátækrastyrk, að upphæð 128 kr., er hinn fyrnefndi
8. marz hreppur veitti Bergsveini nokkrum Sveinssyni fardagaárið 1901—1902, og er svolátandi úrskurður lagður á mál þetta.

Bergsveinn Sveinsson var vinnumaður á Hömrum í Haukadalshreppi árið 1900—1901. Eptir krossmessu 1901 stóð hann uppi vegalaus og þrotinn að heilsu. Fór hann þá til Ólafsvíkur til hreppsnefndarinnar í Neshreppi innan Ennis, sem talinn var framfærsluhreppur hans, og leitaði þar ásjár, en hreppsnefnd þessi kannaðist eigi við sveitfesti hans af þeirri ástæðu, að eigi væri sannað að hann væri fæddur þar í hreppi. Bergsveinn fór þá aftur vestur í Haukadalshrepp og tók hreppsnefndin þar hann á sveitarframfæri um mánaðamótin maí og júní 1901. Hinn 9. sept. s. á. hjelt sýslumaðurinn í Dalasýslu rjettarpróf yfir Bergsveini um æfiferil hans og sendi síðan eptirrit af því til yðar áleiðis til Neshrepps innan Ennis með fyrirspurn um, hvort hreppur þessi nú eigi vildi viðurkenna sveitfesti Bergsveins. Hreppsnefndin neitaði sem áður, en þegar henni síðar barst vottorð af landsskjalasafninu úr kirkjubókum Nesþinga um að Bergsveinn væri skírðnr í Ólafsvík, kannaðist nefndin við, að hann ætti þar sveit; barst sú viðurkenning hreppsnefndinni í Haukadalshreppi í desembermánuði 1902 og 1. febr. 1903 sendi nefndin sýslumanni Dalasýslu reikning yfir kostnaðinn við Bergsvein frá fardögum 1901. Var hann svo 24. maí 1903 fluttur á sveit sína. Krafa Haukadalshrepps á hendur Neshreppi innan Ennis er samtals að upphæð 248 kr. Neshreppur hefur með öllu neitað að greiða hana, en þjer hafið með sjerstöku tilliti til þess að þjer í brjefi, dags. 30. júní 1902, tilkynntuð Neshreppi að Bergsveinn væri á fátækraframfæri í Haukadalshreppi, verið sammála sýslumanninum í Dalasýslu um það, að Neshreppi beri að greiða tjeða uppbæð að frádregnum 128 kr., sem er upphæð meðlagsins með Bergsveini fardagaárið 1900—1901, því þenna hluta styrksins álítið þjer að Haukadalshreppur geti ekki átt heimtingu á að fá endurgoldinn vegna þess að veiting hans hafði eigi verið tilkynnt í tíma. Sýslumaðurinn í Dalasýslu hefur aptur á mót haldið því fram, að Haukadalshreppi hafi eigi verið skylt að tilkynna styrkveitinguna fyr en vissa væri fengin um það, hvar framfærslusveit Bergsveins væri.

Með því nú að eigi sjest af skjölum málsins, að Neshreppi hafi verið tilkynnt, að Bergsveinn væri kominn á sveitarframfæri, um leið og spurzt var fyrir um sveitfesti hans og engin heimild er til að bíða með tilkynningar á sveitarstyrk, þótt ekki sje útgert um sveitfesti styrkþega, verður stjórnarráðið að vera yður samdóma um, að hinn umræddi styrkur til Bergsveins fardagaárið 1901—1902, að upphæð 128 kr., hafi verið of seint tilkynntur framfærslusveitinni Neshreppi innan Ennis og skal tjeður hreppur því eigi skyldur að endurgreiða Haukadalshreppi þennan hluta styrksins.

Þetta er yður hjermeð til vitundar gefið til frekari birtingar fyrir hreppsnefndinni í Neshreppi innan Ennis og skal um leið skorað á yður. að sjá um, að tjeð hreppsnefnd greiði hinn hluta framlagsins, 120 kr., án dráttar.